

Resolutionen vedtoges i 1. udvalg med 54 stemmer mod 5 og godkendtes den 11. marts af plenarforsamlingen med 55 stemmer mod 5; med omtrent tilsvarende stemmetal forkastedes samtidig et sovjetrussisk forslag om ophævelse af UNCURK.

2. Afværgelse af truslen om en ny verdenskrig. (Korea).

(Dagsordenens punkt 72).

Under dette punkt fortsatte 1. udvalg i dagene 9.—16. april i realiteten forhandlingerne om Korea, der nu omsider nød fordel af det indtrufne omsving i den udenrigspolitiske situation.

Af Polen var der blevet fremsat et resolutionsforslag, som i hovedtræk gik ud på øjeblikkelig hjemsendelse af alle krigsfanger og tilbagetrækning af alle fremmede tropper fra Korea inden 3 måneder. Iøvrigt gentog resolutionen de fra tidligere plenarforsamlinger kendte sovjetrussiske forslag om nedrustning, forbud mod atomvåben og stemping af Atlantpagten som stridende mod FN-pagten (se navnlig beretning 6. samling, sp. 6248). Forslaget havde medført langvarige indlæg fra den sovjetrussiske, den polske og den amerikanske delegerede efter de samme linier som under tidligere debatter, og alt tegnede således til, at afslutningen ville forme sig på samme måde med en nedstemning af det polske forslag med overvældende majoritet.

Flere delegationer fandt imidlertid, at det, ikke mindst under hensyn til de netop begyndende tegn på mulighed for at komme til en forståelse i Panmunjom om krigsfangeproblemet, ville være uheldigt, om FN's debat påny endte rent negativt.

Ud fra disse overvejelser foreslog den brasilianske delegerede på forhandlingernes næstsidste dag en resolution, der, som han udtalte, havde til hensigt at kodificere det minimum, hvorom alle syntes at kunne enes.

I en tale samme eftermiddag meddelte den sovjetrussiske delegerede overraskende, at

han havde fundet det brasilianske forslag, der i modsætning til det polske indskrænkede sig til at behandle situationen i Korea, et nærmere studium værd, og den følgende dag, den 16. april, trak Polen sit forslag tilbage med en henvisning til det nye kinesisk-nordkoreanske initiativ i våbenstilstandsforhandlingerne.

Den påfølgende afstemning gav til resultat, at det brasilianske resolutionsforslag, i hvilket der bl. a. udtryktes tilfredshed med den i Korea netop afsluttede aftale om hjemsendelse af syge og sårede krigsfanger samt håb om, at de videre forhandlinger i Panmunjom må lede til en våbenhvile, der er i overensstemmelse med FN's principper og mål, blev vedtaget eenstemmigt af 1. udvalg.

I sit møde den 18. april tiltrådte plenarforsamlingen ligeledes eenstemmigt resolutionen, hvis fulde tekst er gengivet i bilag 3.

3. Metoder til opretholdelse af fred og sikkerhed.

(Dagsordenens punkt 18).

Fra „Collective Measures Committee“ forelå rapport nr. 2, som hovedsagelig indeholdt en videreførelse af visse undersøgelser, som allerede var påbegyndt i komiteens 1. rapport (se beretning 6. plenarforsamling, sp. 6242). Der henstod imidlertid stadig visse problemer, som måtte kræve et nærmere studium, og udvalgets medlemsstater stillede derfor forslag om en resolution, der, idet den anerkender udvalgets indsats, forlænger dets mandat til 9. plenarforsamling. Resolutionen opfordrer derhos alle stater, hvad enten de er medlemmer af FN eller ej, til en fortsat og forstærket indsats for gennemførelse af plenarforsamlingens tidligere henstillinger på dette område.

Kun de østeuropæiske lande modsatte sig resolutionen. Deres argumentation fulgte de samme linier som på tidligere plenarforsamlinger. Hovedsynspunktet var det, at sikkerhedsspørgsmål henhører under sikkerhedsrådet og ikke kan overføres til plenarforsamlingen.